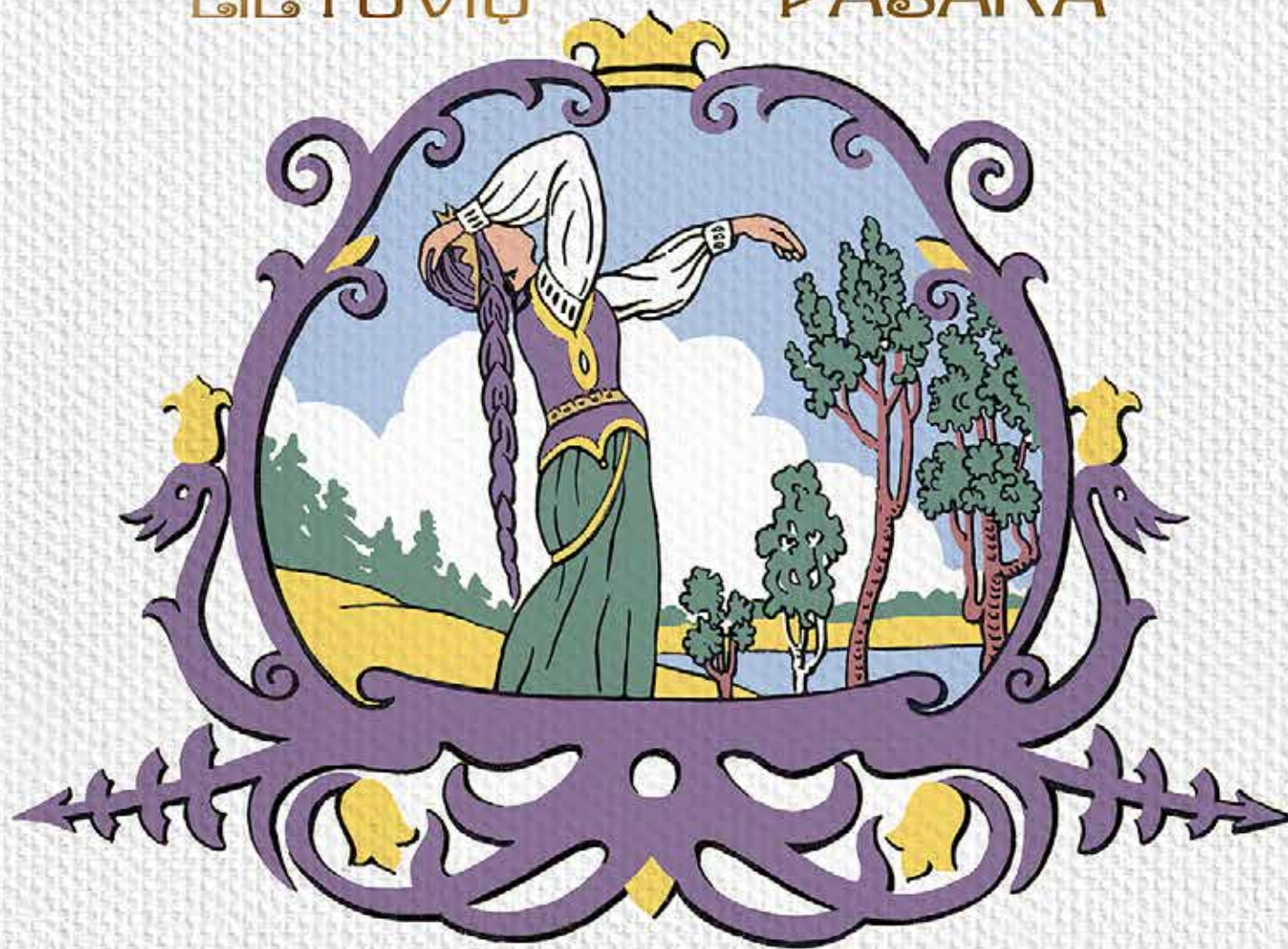

EGLĖ ŽALČIU KARALIENĖ LIETUVIŲ PASAKA

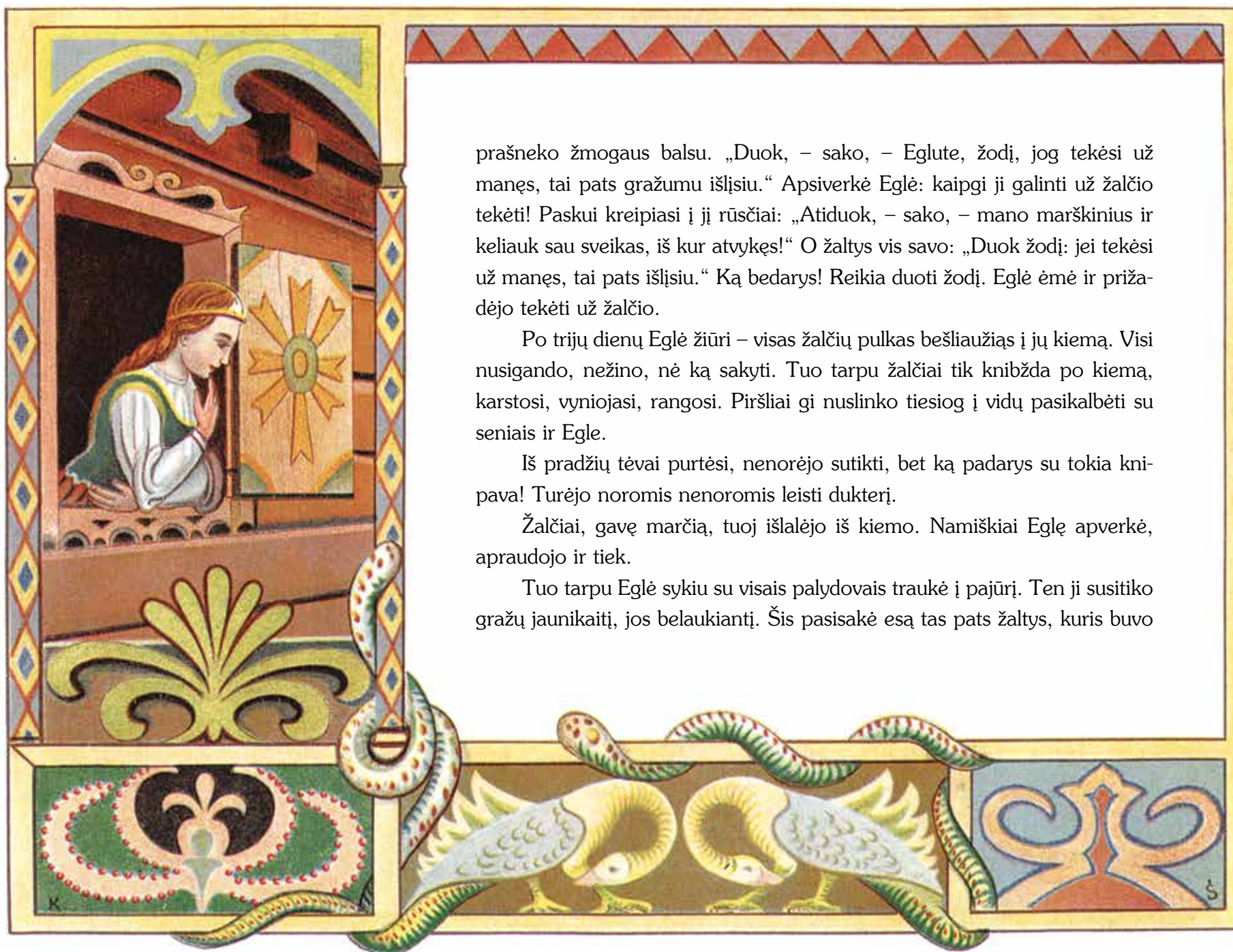

EGLĖ ŽALČIŲ KARALIENĖ

Kitąsyk, dar senų senovėje, buvo senelis ir senelė. Turėjo juodu dvylika sūnų ir tris dukteris, kurių jauniausioji buvo vardu Eglė.

Vieną vasaros vakarą visos trys seserys išėjo į ežerėlį maudytis. Prisi-pūškinusios ir išsiprausios išlipo ant kranto apsitaistyti. Jauniausioji žiūri – jos marškinių rankovėje įsirangęs žaltys begulįs. Vyriausioji pagriebė mieta ir buvo bešokanti varyti žaltį. Tuo tarpu žaltys, atsigręžęs į jauniausiąją,

prašneko žmogaus balsu. „Duok, – sako, – Eglute, žodį, jog tekėsi už manęs, tai pats gražumu išlįsiu.“ Apsiverkė Eglė: kaipgi ji galinti už žalčio tekėti! Paskui kreipiasi į jį rūščiai: „Atiduok, – sako, – mano marškinius ir keliauk sau sveikas, iš kur atvykęs!“ O žaltys vis savo: „Duok žodį: jei tekėsi už manęs, tai pats išlįsiu.“ Ką bedarys! Reikia duoti žodį. Eglė ėmė ir prižadėjo tekėti už žalčio.

Po trijų dienų Eglė žiūri – visas žalčių pulkas bešliaužia į jų kiemą. Visi nusigando, nežino, nė ką sakyti. Tuo tarpu žalčiai tik knibžda po kiemą, karstosi, vyniojasi, rangosi. Piršliai gi nuslinko tiesiog į vidų pasikalbėti su seniais ir Egle.

Iš pradžių tėvai purtėsi, nenorėjo sutikti, bet ką padarys su tokia knipava! Turėjo noromis nenoromis leisti dukterį.

Žalčiai, gavę marčią, tuoj išlalėjo iš kiemo. Namiškiai Eglę apverkė, apraudėjo ir tiek.

Tuo tarpu Eglė sykiu su visais palydovais traukė į pajūrį. Ten ji susitiko gražų jaunikaitį, jos belaukiantį. Šis pasisakė esą tas pats žaltys, kuris buvo

įlindęs į jos marškinių rankovę. Tuoju persikėlė visi į netolimą salą ir iš ten nusileido į požemį po jūra, kur buvo puikiai išpuošti žalčio rūmai. Čia jie pakėlė vestuves – tris savaites gėrė, šoko, užė.

Žalčio rūmuose visko pilna, dirbti nereikia, laisvė didžiausia – tik ganykis ir linksminkis! Ir Eglė aprimo, palinksmėjo, pagaliau visai užmiršo apie savo tėviškę.

* *

*

Praslinko devyneri metai. Eglė jau sulaukė trijų sūnų: Ažuolo, Uosio ir Beržo, ir vienos dukterėlės – Drebulės (toji buvo visų jauniausia). Vieną sykį vyriausiasis sūnus besiausdamas paklausė Eglę: „Mamyte, kur yra tavo tėvai? Eime juos kada aplankyti.“ Taip ji vėl atsiminė tėvus, brolius, seseris ir visą savo padermę. Ir parūpo jai,

